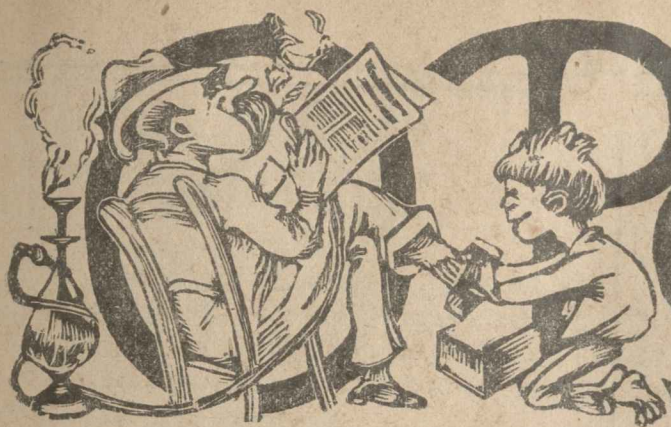

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ένατον κι' είκοστόν μετρούντες χρόνον
ἐδρεύομεν'στήν γῆν τῶν Παρθενώνων.

Χίλια κι' ἐνιακόσα τέσσερα καὶ δέκα,
τοὺς ἐχθροὺς, Πατρίδα, κτύπα καὶ πελέκα.

Ὅγδὼν τοῦ Φλεβάρη
καὶ κόσμος'στὸ ποδάρι.

Ποῦντος, χίλια καὶ διακόσα κι' ὀγδοήκοντα κι' ἐνέα,
ἓνα πλήθος μασκαράδες κι' ἐκλογὴ Δημάρχων νέα.

Αὔριον ψηφοφορία
καὶ μεγάλη φασαρία.

Α'

Π.—Λοιπόν;

Φ.— Δοιπόν, βρε Περικλῆ, δέκα φοραὶς Λαούραρος,
Π.— Τρέχω'στῆς κάλπαις, Φασουλῆ, φωνάζοντας Μερ-
[κούραρος.

Φ.— Κυριακὴ τῆς ἐκλογῆς μεγάλη ξημερώνει
καὶ τοῦ Ρωμαϊτικοῦ τὸν νοῦ καὶ τὴν ψυχὴ φτερόνει.

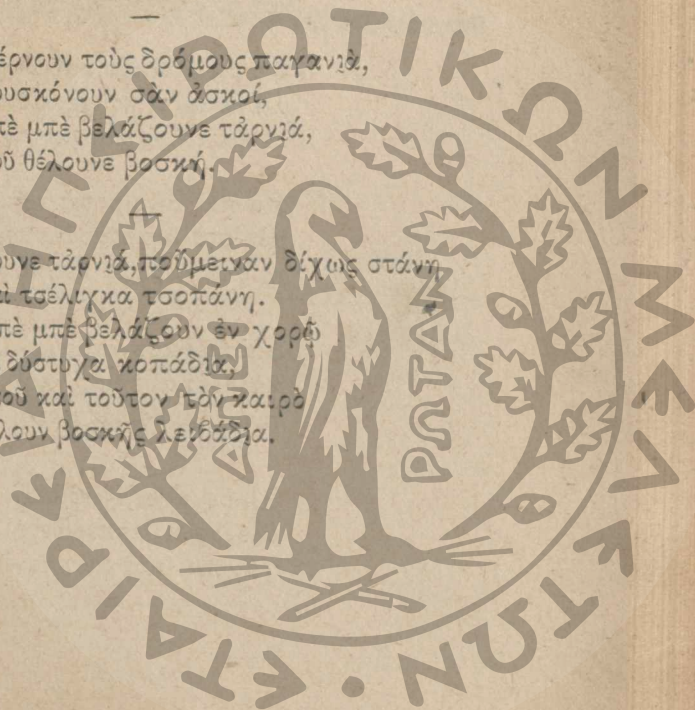
Χρόνια πετοῦν μακάρια
μὲ τόσας ἀναμνήσεις...
τώρα μὲ βιβλιάρια
πηγαίνεις νὰ ψηφίσης.

Ψάλε μεγαλυνάριο
σὲ προπατόρων μνήματα,
καὶ μὲ τὸ βιβλιάριο
προχώρησε'στὰ τμήματα.

Μπέ μπέ καὶ Φιλελεύθεροι βελάζουνε μπεμπέδες
καὶ κᾶτι Κουραμπιέδες,
κι' εἶναι ψυχῆς ἀπόλαυσις τὰ τόσα τῶν βελάσματα
καὶ τῶν μπεκρήδων τᾶσματα.

Πέρνουν τοὺς δρόμους παγανιά,
φουσκάνουν σὰν ἄσκαί,
μπέ μπέ βελάζουνε τάρνιά,
ποῦ θέλουνε βοσκὴ.

Μπέ μπέ βελάζουνε τάρνιά, ποῦ μείναν δίχως στάνη
καὶ τσέλιχα τσοπάνη.
Μπέ μπέ βελάζουν ἐν χορῷ
τὰ δύστηνα κοπάδια,
ὅπου καὶ τοῦτον τὸν καιρὸ
θέλουν βοσκῆς λαοδάδια.

B.

II.—

Με τὸ νέο Καρναβάλι,
μὲ τὰ νέα γεγονότα,
σοδαρώατα προβάλλει
τῶν Δυνάμεων ἡ νότα.

Καὶ τὴν Ἡπειρο προστάζει δίχως ἄμυνα καμμιὰ
νὰ τὴν Ἀλθανίσουμε,
καὶ τὸν Βῆδ τὸν Ἡγεμόνα μὲ μεγαλὸ καὶ φρονιμίαν
νὰ τὸν προσκυνήσωμε.

Ὅλοι μὲν τε σὺν χορῷ,
θὰ γλεντίσω, θὰ χαρῶ...
Ἡπειρος, ζῶν καὶ νότα.

Ἐπειτ' ἀπὸ δὺο πολέμους
συγκλονίσαντας τοὺς Αἴμους
πάλι σκλάβαν σὰν καὶ πρῶτα.

Τὴν χαρὰ τὴν ἔαφνικὴν
μεθυσμένος τραγουδῶ...
τί Καρνάβαλος ἐδῶ,
τί Καρνάβαλος κι' ἐκεῖ.

Τῆς Τενέδου καὶ τῆς Ἰμβρου τὰ καυμένα τὰ νησιὰ
μὰς φωνάζουνε πῶς εἶναι σὲ μιὰν ἄκρ' ἀπελπισία.
Πλὴν τὴν λύπη των τὴν τόση λησμονοῦν σὺν Καρνάβαλιν
καὶ σηκώνουν τὸ κεφάλιν,
καὶ χορεύουνε κι' ἐκεῖνα μ' ἐμὰς ὅλους χαρωπά,
κι' ἐκεῖ πέρα δεξιῶσαι, ράουτ, μπρίτζ, καὶ τὰ λοιπὰ.

Καστελλόριζο καυμένο, Καστελλόριζο φτωχό,
ὅπου τὴν Ἐλευθερίαν σου τὴν ἐπῆρες μοναχό,
κύψε πάλιν τὸν αὐχένα
σὺν φονιάδων τὸ μαχαίρι,
πλὴν καιρὸς καθεὶς νὰ χαίρῃ
καὶ τὰ λόγια πᾶν χαμένα.

Καστελλόριζο καυμένο,
μ' ἐνα μάτι βουρκωμένο
σὲ κυττάζω καὶ βογγῶ.

Μὰ καὶ σὺ μὲ προσωπίδα
μὲς σὺν Καρνάβαλιν πῆδα
κι' ἔλα χόρεψε Ταγιό.

Διασκεδάσε καὶ σὺ,
καὶ μὲ κάθε μας νησί
πίνε Ἀλευθερίας κρασί.

Ὅλοένα κι' ἡμερίδες,
ὀλοένα κι' ἐσπερίδες,
χάχανα καὶ τῶν γονέων.

Ὅλοι γίνετε γλεντζέδες
κι' ἄς πηδοῦνε Κουραμπιέδες
μεθ' ἡμῶν τῶν Ἀθηναίων.

Ἄς ἀποκρέψη σήμερα κάθε πτωχὴ νησίς,
μὲ γλέντια καταπνίξετε τοὺς πόθους τοὺς κρυφίους,
κρίμα ποὺ βιβλιάρια δὲν ἔχετε καὶ σεῖς
νὰ πᾶτε νὰ ψηφίσετε νέους ὑποψηφίους.

Μὲ πόση βουλιμία τὴν Ἡπειρο μὰς τρῶν
καὶ κόθει ράβει κούραις ἡ Δύσις ἢ ψευτροῦ,
μέσα σὲ Καρνάβαλιν καὶ σκάνδαλα λουτρῶν
μὰς ἀφησαν οἱ φίλοι σὺν κρύαν τοῦ λουτροῦ.

Ἐμπρός, παιδιὰ, κραυγὰν,
τραγουδι, πατινάδα...
ὥς τώρα Καρνάβαλιν
σὰν τοῦτο δὲν ξανάδα.

Τσακόνουν Τραπεζίταις,
γελοῦνε ψωμοζήταις,
λύσσα χοροῦ μεγάλη καὶ σὲ γρηαῖς καὶ γέροντες,
νόταις, ποὺ παλαθόνουν
καὶ ποὺ ξανασκλαθόνουν
τοὺς χθὲς ἀπελευθέρους.

Μερ Μέρ, Μπὲ Μπὲ, σαντούρια,
καὶ ψηφοφόρων φούρια,
βελάσματα, γκαρίσματα,
μασκαροπρογκαρίσματα.

Κάτι παληαῖς ἀντίκαις χρόνων περικλυτῶν
μὲ ψευτοπροσωπίδες νεοιδεατῶν.

Σαχλορητόρων λαύραις
καὶ κυνικῶν κινάδραις,
καὶ πίθοι Διογένη,
κι' Ἀνόρθωσις ἐν γένει.

Ὅλο καὶ δεξιῶσαι σὲ καθενὸς κονάκι,
κι' ἐφημερίδες γράφουν γι' αὐταῖς συγχαρητήρια,
καὶ ποιοὶ καὶ πόσοι χάσκουν ἀπέξω τοῦ Γιαννάκη,
καὶ ποιοὶ καὶ πόσοι μπαίνουν μέσα σ' ἀφοδευτήρια.

Ἐλθαῖς σ' τῆς σαλαμούραις
κι' ὑποψηφίων μούραις
τὰ μάλα κατηφεῖς.

Τοῖν Τσὸν ἀπὸ τὴν Κίνα
Σύμβουλοι σ' τὴν Ἀθήνα,
καὶ Ράλληδες βαφεῖς.

Κινοῦνται μὲ ποικίλους
χρυσοκανθάρων θρύλους
μικραῖς μεγάλαις σφαίραις.

Καὶ τὴν ἄκουσ παρ' ὅλων
διοργανώσεις Στάλων
μαζὶ μὲ καμαριέρας.

Τὶ θεάματα περίσσια!..
ὦχ! ψυχὴ μου σ' τὰ Πατήσια!..
Τὶ κανκᾶν καὶ τί κουδούνια,
Φασουλῇ μου μασκαρά,
τὰ γυρεῦαμε μπαστούνια
καὶ τὰ βρήκαμε καρά.

Καὶ παρᾶζουν ἐξ ἀμάξης, καὶ παρᾶζουν ἀπὸ κάρρα
τῶν σαχλοκρατῶν τὴν σπείραν,
κι' οἱ προστάται μας οἱ τόσοι καθὼς ξέρεις, φίλη κάρρα,
σὲ Καρὸς μὰς βάζουν μοῖραν.

Ἀγριαῖς γαυγίζουν σκύλαις,
νόταις πάλιν βρέμονται...
τί Βουλγάρικαις γκαμήλαις,
τί κουρέλια κρέμονται.

Καὶ τῶν Ἀχαιῶν οἱ κούροι
ξεκαρδίζονται μ' αὐτά,
κι' ἐγὼ πάω, φαφλατά,
νὰ ψηφίσω τὸν Μερκούρη.

Τὶ καλὰ μὲ τὸ τσουβάλι...
μέσ' ἀπὸ λουτρὸ προβάλλει
Ἄφροδίτη τορνευτή.

Καὶ φωνάζουνε, τοιφούτη:
τὰ θαλάσσωσαν καὶ τοῦτοι,
τὰ θαλάσσωσαν κι' αὐτοί.

Δράσις, σφρίγος, μένος, πάλιν,
Φασουλῇ μου σκυθρωπέ,
κι' ἐγὼ δίνω μούτζαις πάλιν
σὲ ντουνητὰ καρακαχπέ.

Γ.

Φ.—Γλέντα, φίλε Περικλέτο, καὶ γιὰ τᾶλλα μὴ σὲ μέλη..
ὦ! τῆς νότας τῆς μεγάλης,
ποὺ προστάζει σὺν τοῖς ἄλλοις
νὰ ψηφίσωμε Δημάρχους ὅσους ὁ Λευτέρης θέλει.

Π.—Τί μοῦ λές, βρε Φασουλῇ;
Φ.—Σοῦ μιλῶ σὺν σοδαρά...
πῶς δὲν τόμαθες κι' αὐτό;

Π.—Χωρατεύεις, μασκαρά.

Φ.—Οἱ προστάται σὲ προστάζουν, Περικλῆ χαντακω-
[μένε,
νὰ ψηφίσῃς τὸν Μπενάκη καὶ τοὺς ἄλλους νότα μπένε.

Κι' ἂν πανδήμως βγοῦν ἐκείνοι,
ὅσους σήμερα προτείνει
ὁ Λευτέρης, Περικλέτο,
τότε πᾶν θὰ τρῶς φιλέτο,
τότε πλέον ἰδική μας μιὰ γιὰ πάντα θ' ἀπομείνῃ
κι' ἡ μαστιχοφόρος Χίος κι' ἡ πλουσία Μιτυλήνη.

Τότε πιθανὸν ἀκόμη
τὴν παληὰ ν' ἀλλάξουν γνώμη,
καὶ νὰ δώσουν σ' τὴν Ἑλλάδα
καὶ τοῦ Δρίνου τὴν κοιλάδα.

ἴσως τότε πᾶν ν' ἀφήσουν καὶ τὸν Βῆδ τὸν Ἡγεμόνα,
κι' εἶναι λίαν πιθανὸν
σὺν δικό σου τὸ κεφάλιν νὰ καθίσουν τὴν Κορῶνα
τῶν παντοίων Ἀλθανῶν.

Π.—Τί μοῦ λές, παληοκουτάλα;
Φ.—Τέτοια λέγ' ἡ νότα κι' ἄλλα,
μὰ θάλθουν κι' ὀργανωταὶ μᾶς κι' ἄλλης καμαριέρας...
Π.—Πάντα κἀνεις, Φασουλῇ, τὸν ἀστεῖο τῆς ἡμέρας.

Φ.—Μὴν ξεχνᾶς ἐδῶ πῶς εἶναι κάθε σκώμματος ἐστία,
καὶ νομίζω, πατριῶται,
πῶς συμφέρει πότε πότε
καὶ νὰ κοῦμε καὶ νὰ λέμε τὰ γλεντζέδικα τάστεϊα.

Π.—Κι' ἂν ἀστεῖα λές καὶ μὴ, Φασουλῇ μου σκυλομούρη,
ἐγὼ θέλω τὸν Μερκούρη.
Κι' ἂν τὸ λέγῃ καὶ ὁ Λευτέρης,
κι' ἂν τὸ λένε κι' ἡ Δυνάμεις,
ἐγὼ πάντα καθὼς ξέρεις
εἶμαι τοῦ Μερκούρη βλάμης.

Φ.—Μὲς σὺν ἐκλογῶν τὴν μπόρα
ἦλθε κι' ὁ Λευτέρης τώρα
νὰ προφθάσῃ νὰ μιλήσῃ γιὰ τὸν φίλον τὸν Μανώλη,
ποῦ γι' αὐτὸν μπεμπὲ φωνάζουν κι' οἱ Νεότουρκοι σ' τὴν
[Πόλιν.

Τρέχουν θανμασταὶ καὶ φίλοι
καὶ σὺν στόμα τὸν κυττοῦν,
καὶ μὲ μειδῶντα χεῖλη
ὀλοένα τὸν ῥωτοῦν.

Τί μᾶς ἔφερες ἀπέξω; κι' αὐτὸς λέει: καὶ πολλὰ
καὶ διάφορα καλὰ.
Πάει πρῶτα τὸ Κουβέρνο,
τί δὲν εἶπανε γιὰ μένα!..
χαιρετίσματα σᾶς φέρνω
κι' ἀπὸ Ρώμη κι' ἀπὸ Βιέννα.

Ὅλους τώρα τοὺς κρατῶ καὶ τοὺς ἔχω στὸ σακί,
θυμιάματα παντοῦ κι' ὅλοι φόρα τὸ καπέλο,
τοῦτος ἀπ' ἐδῶ Καβούρ, Πιτ ἐκεῖνος ἀπ' ἐκεῖ,
ποῦ λησμονήσα κι' ἐγὼ πῶς μὲ λένε Βενιζέλο.

Ὅλων τῶν τρανῶν κυρίων
μ' ἐγκωμίασαν ἢ μούραις,
κι' ὅλων τῶν Καγκελαρίων
ἢ ψηλοκαπελαδούραις.

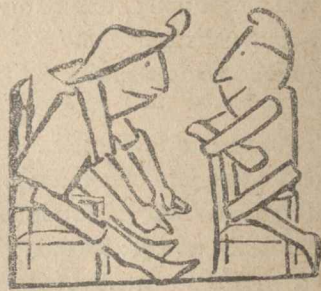
Ὅλων πῆρα τὴν ἡμιλίαν
κι' ὅλους τοὺς σιγύρισα...
ἔφυγα χωρὶς κοιλιὰ
καὶ προγᾶστωρ γύρισα.

Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς κυττάζω συνηγμένους
ὅλους τοὺς φίλους ὕγεις, μεσοὺς, καρδαμωμένους.
Ἄν ἐρωτᾶτε καὶ γιὰ μᾶς, κυττάξετε πῶς γίναμε...
ποῦ νᾶσαστε νὰ βλέπατε τί τρώγαμε, τί πίνουμε.

Γιὰ τὰ τραπέζια μας αὐτὰ
πόσα δὲν ἔωδεψαν λεφτὰ
Μινίστροι καὶ Παλάτια.

Πλὴν θάκουσε καθέν' αὐτὶ
πῶς μᾶς ἐφάγανε κι' αὐτοὶ
κάτι καλὰ κομμάτια.

Τί γεύματα μᾶς ἔδιναν, τί γεύματα τοὺς δίναμε..
ποῦ νᾶσαστε νὰ βλέπατε τί τρώγαμε, τί πίνουμε.

Π.— Ἀῦριον Κυριακὴ
σύρ' ἐδῶ καὶ σύρ' ἐκεῖ.
Πρὸ καλπῶν θὰ παρελάσω
μ' ἓνα μοῦτρο χαρωπὸ,
καὶ Μερκούραρος θὰ πῶ
καὶ μπὲ μπὲ δὲν θὰ βελάσω.

Φ.— Ὅμως κι' ἐγὼ, βρὲ Περικλῆ, ποῦμαι μικρὸ καβούρι,
θ' ἀσπρίσω τὸν Μερκούρη.

Γιὰ τὸ καλὸ τῆς Πόλεως, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Δήμου,
Μερκούραρον ἐπιθυμεῖ καὶ πάλιν ἡ ψυχὴ μου.
Μερκούραρος, μωρὲ παιδιὰ, μαζί μου ν' ἀλαλάξετε,
καὶ πάλι σᾶς παρακαλῶ
γιὰ τὸ δικό σας τὸ καλὸ
Δήμαρχο μὴν ἀλλάξετε.

Αὐτὸς ὁ Βενιζέλαρος, ποῦναι καθουρομάννα,
ὕπὲρ Δημάρχων προσφιλῶν ἐτόνισε παιᾶνα,
κι' ὅσα καλὰ κι' ἂν πῆ κανεῖς πῶς ἔχει καμωμένα,
πλὴν ὁ Λαὸς δὲν γίνεταί κοπέλι σὲ κανένα.

Καὶ τοῦτο τὸ πτολίεθρον τῆς ἀγαστῆς Παλλάδος
δὲν εἶναι κτήμα κανενός,
ὅσο κι' ἂν φαίνεται τρανός,
ὅσο κι' ἂν ὀνομάζεται Μεσσίας τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ τοῦ Λευτέρη βέβαια τοῦ πρέπουσι δάφνης κλώνοι,
μὰ πάντοτε καὶ σήμερα Λαὸς δὲν μεγαλόνει,
μήτε τὴν δάφνην ἀποκτᾶ μίαν τιμὴν ἀφθίτου
παρὰ μὲ τὸ τουφέκι του, παρὰ μὲ τὸ σπαθί του.

Π.— Ἀῦριον Κυριακὴ
σύρ' ἐδῶ καὶ σύρ' ἐκεῖ.
Ἀῦριον καὶ τῆς Ἡπείρου θὰ συγκληθῶν οἱ λίθοι
καὶ θὰ βλέπῃς ψηφοφόρους καὶ δαίμονιόντων πλήθη.

Καὶ σοὺ τὰ πα καὶ μοῦ τὰ πας
καὶ μολὼν λαβὲ δὲ φάπαις.

